

Αγαπητή σύνταξη

Θέλω για πολλοστή φορά μέσα από τις σελίδες της εφημερίδας να γράψω λίγα πράγματα αυτή τη φορά, όχι από την Ελληνική παροικία αλλά θα γράψω για ένα λαό που δεν έχει κράτος, δεν έχει πατρίδα για 2,600 χρόνια. Και όμως κρατάει ολοζώντανα την ιστορία του, τον πολιτισμό του, τα ήθη και έθιμα την κουλτούρα του όπως ήταν πριν 2,600 χρόνια. Αυτή η χώρα είναι η Ασσυρία.

Πριν αρχίσω να πω λίγα πράγματα γι' αυτό τον βασανισμένο λαό των Ασσυρίων, θα πω λίγα πράγματα για το πως βρέθηκα κοντά στο λαό αυτό.

Στις 14 Μαρτίου, Κυριακή ο Δρ. Παναγιώτης Διαμάντης μας έκανε μάθημα στο ανοιχτό Ελληνικό Πανεπιστήμιο στο Rockdale και εκεί αυτό το άξιο παιδί της Ηπείρου και της παροικίας του Σύννευ που κρατάει ψηλά τη σημαία της πατρίδας μας Ελλάδα, σηκώνει το λάβαρο και παλεύει μέρα και νύχτα για πολλά χρόνια, για τη Μακεδονία μας, για την Ήπειρο, για την Κύπρο, για την αναγνώρισή μας, για το εκπαιδευτικό σύστημα και άλλα πολλά που για να γράψει κανείς για τον Παναγιώτη Διαμάντη, χρειάζεται πολύ χαρτί και μελάνι. Εκεί στο Πανεπιστήμιο ο Παναγιώτης Διαμάντης μας είπε ότι στις 28 Μαρτίου οι Ασσύριοι γιορτάζουν στο Fairfield την πρώτη χρονιά τους και γιορτάζουν 6,760 χρόνια την ιστορία τους και κάθε χρόνο στις 7 Αυγούστου κάνουν μνημόσυνο σε όλους αυτούς που έχασαν τη ζωή τους από αυτούς που τους έδιωξαν από την πατρίδα τους εδώ και 2.600 χρόνια. Μας είπε ότι ο λαός αυτός δεν είναι Μουσουλμάνοι αλλά Χριστιανοί και έχουν και θέλουν να έχουν φίλια και συνεργασία με τους Έλληνες. Γι' αυτό πρέπει αν μπορούμε ή όσοι μπορούμε να πηγαίνουμε στο Φεστιβάλ για να ανταποδώσουμε και εμείς τη φιλία μας αλλά και να δούμε πως γιορτάζει ένας άλλος λαός την Πρωτοχρονιά του. Μας είπε ακόμη ότι οι Αρμένιοι κάνουν μνημόσυνο δια τα δικά τους θύματα στις 24 Απριλίου, Σάββατο απόγευμα στο Μακκούρι University

ty και ότι μαζεύονται πάνω από χίλια άτομα. Μπορούμε να πάμε και εκεί μας είπε ο κύριος Διαμάντης για να πάρουμε μια εμπειρία και είμαστε και καλεσμένοι.

Θέλω προσωπικά να ευχαριστήσω θερμά τον κύριο καθηγητή Παναγιώτη Διαμάντη για την πρόσκληση που μας έκανε. Πήγαμε οκτώ άτομα και εκεί

Έτσι προχθές 28/3/10 στην ομιλία τους όλοι οι Ασσύριοι ομιλητές φωνάζανε. Θέλουμε τη γη μας, θέλουμε το κράτος μας. Θέλουμε αρμονία, Ειρήνη, συμφιλίωση. Δεν φωνάζανε μόνο για τον εαυτό τους αλλά φωνάζανε και για τους Αρμένιους, τους Πόντιους, Παλαιστίνιους και Κύπριους. Και όταν οι πολιτικοί μίλησαν, μίλησαν με

που τους πήραν. Αυτά που τα στερήθηκαν εδώ και 2.600 χρόνια.

Κυρίες και κύριοι. Εμείς οι Έλληνες ήμασταν σκλαβωμένοι για 400 χρόνια, αλλά σήμερα που ζούμε στο εξωτερικό και έχουμε χρόνια να πάμε στην πατρίδα μας, πολλοί από εμάς όταν πάμε, σκύβουμε και φιλούμε το χώμα και κλαίμε. Ο λαός της Ασσυρίας, της Αρμενίας, της Παλαιστίνης και της Κύπρου, τότε θα μπορούσαν να πάνε να φιλήσουν και να κλάψουν στη γη των προγόνων τους; Ο Ιησούς Χριστός σταυρώθηκε μια και μοναδική φορά. Ο λαός της Ασσυρίας σταυρώνεται 2.600 χρόνια και κανένας δεν βλέπει, δεν ακούει να πάει να τον αναστήσει. Κρίμα και ντροπή. Πότε θα δουν αυτοί που κυβερνούν τον κόσμο και εύχονται για ειρήνη και κάθε μέρα δημιουργούν νέες εστίες πολέμου;

Στο διάστημα των 2.600 χρόνων που ο λαός της Ασσυρίας ζει χωρίς πατρίδα, έχουν χάσει τη ζωή τους από σφαίρες, από βόμβες, από μαχαίρια, από βιασμούς, από σκλαβιά, από ταπεινώση, ομαδικούς σκοτωμούς και γενοκτονίες, ομότητες χειρίστου είδους πολλά εκατομμύρια ψυχές.

Μόνο στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο το 1915 έχουν χάσει τη ζωή τους 750,000 ψυχές. Από το 1933 και μετά με σύνθημα του Ιερού Πολέμου της Τζιχάντ και την μετέπειτα παντοδυναμία του Σαντάμ Χουσεϊν ο αριθμός των νεκρών είναι άγνωστος αλλά υπολογίζεται σε πολλές χιλιάδες και ίσως και εκατομμύρια. Η αγριότητα του Σαντάμ της Τουρκίας και των Κούρδων ήταν και είναι τέτοια που δεν έχουν αφήσει τίποτα όρθιο. Διώξαν όσους είχαν μείνει στα πάτρια εδάφη τους, κάψανε 300 χωριά τους, βιβλία και ακόμη και σήμερα πιάζουν όποιον Ασσύριο βρουν μπροστά τους, τον υποχρεώνουν να γίνει μουσουλμάνος και να μην μιλάει στην Ασσυριακή γλώσσα.

Έτσι, γλώσσα, ιστορία, θρησκεία, κράτος και πολιτισμός έχουν χαθεί τελείως από τη γη τη δική τους και των προγόνων τους. Όμως αυτοί που είναι έξω από το τείχος του εχθρού παλεύουν και θα παλεύουν ώσπου μια μέρα θα υψώσουν τη σημαία τους, θα ψάλλουν τον εθνικό τους ύμνο, θα κάνουν Ανάσταση στο δικό τους ιερό κράτος. Το λένε. Το πιστεύουν. Το ελπίζουν.

Και εγώ το πιστεύω και το ελπίζω και θέλω να ευχαριστήσω εκ μέρους των Ελλήνων που παραβρεθήκαμε στη γιορτή τους 28/3/10 τον Συντονιστή του προγράμματος καθηγητή κύριο Heriz Shahen που μας υποδέχθηκε με πολύ χαρά και μας έβαλε στο τραπέζι των επισήμων. Τον ευχαριστούμε πολύ και για τα καλά του λόγια που είπε για τους Έλληνες.

Ευχαριστώ πολύ την εφημερίδα για την φιλοξενία.

Με εκτίμηση

**Λάμπρος Παπαδόπουλος
Campbelltown**

ΑΣΣΥΡΙΑ

2.600 χρόνια χωρίς πατρίδα

είδαμε, ακούσαμε και μάθαμε πως ένας λαός παλεύει 2.600 χρόνια για να του επιτρέψουν οι βάρβαροι κατακτητές της γη τους που την πήραν με βία και με αίμα. Ένας λαός που χτυπάει πόρτες, κυβερνήσεις, Ενωμένα Έθνη, λαούς, κράτη, παρακαλάει, ικετεύει, εκλιπαρεί, επιμένει, προσεύχεται να βοηθήσουν όλοι για να πάρει αυτός ο λαός τη γη του και την πατρίδα του πίσω, γι' ανα ζήσει όπως ζουν όλοι οι λαοί που έχουν δική τους γη, δικό τους κράτος. 2.600 χρόνια τρώνε τις σάρκες και πίνουν το αίμα ενός λαού που δεν ξεριζώθηκε, το ξεριζώσαν με τη βία και σήμερα περιπλανιέται σε όλες τις γωνιές του κόσμου. Στις 28 Μαρτίου τα 5 εκατομμύρια περίπου που υπάρχουν σε όλο τον κόσμο γνώρισαν όλοι μαζί την πρωτοχρονιά τους και τα 6760 χρόνια της ιστορίας τους. Αυτοί που τους πήραν τη γη τους είναι: Περσία, Τουρκία, Ιράκ, Συρία και σήμερα όλος ο Αραβικός κόσμος.

κροκοδειλίσια δάκρυα για τα δίκαια των Ασσυρίων αλλά τα λόγια τους ήταν λόγια ψηφοφορίας και εύχονταν όλοι να είναι και τους χρόνου μαζί τους. Πριν 2.600 χρόνια ο Ασσυριακός λαός ήταν ένα μεγάλο και πλούσιο κράτος με ιστορία και πολιτισμό. Από την Παλαιά Διαθήκη βλέπουμε ότι ο Θεός αγαπούσε και μιλούσε μαζί του, αλλά όταν ο Βασιλιάς της Ασσυρίας Σενναχειρείμ πήγε να πολεμήσει το λαό του Ισραήλ που τότε ήταν βασιλιάς ο Εζεκίας -ο Θεός που αγαπούσε πολύ το λαό του Ισραήλ του- στον πόλεμο που έγινε ο λαός της Ασσυρίας έχασε τον πόλεμο. Η κατάρα και ο θυμός του Θεού ήταν τέτοιος που είπε διαμέσου του προφήτη Σοφονία "και θέλει εκτείνει την χείρα του κατά βορρά και θέλει αφανίσει την Ασσυρίαν, και θέλει καταστήσει την Νινευή εις αφανισμόν τόπον άνδρον ως η έρημος" Σοφονία 2,13,14.

Και αμέσως μετά το Σοφονία και άλλος προφήτης ο Ναούμ προφήτευσε και είπε: "και πάντες οι βλέποντες σε θέλουνσι φεύγει από σου και θέλουνσι λέγει: Η Νινευή ηρημώθη τις θέλει συλλυπηθή αυτήν; Πόθεν θέλω ζητήσει παρηγορητάς δια σε; Ναούμ 3:7". Εκείνη την εποχή η Νινευή ήταν πρωτεύουσα της Ασσυρίας με μεγάλα παλάτια, κρεμαστούς κήπους κλπ.

Και πράγματι η Νινευή, η Τύρος και η Πέτρα σύμφωνα με τις προφητείες έχουν εξαφανιστεί ενώ άλλες πόλεις όπως τα Ιεροσόλυμα καταστράφηκε πολλές φορές αλλά έγινε πάλι και έχει το ίδιο όνομα. Σήμερα ο λαός της Ασσυρίας είναι διασπαρμένος, κομματιασμένος σε όλο τον κόσμο. Κτυπημένος από παντού, πονεμένος και ματωμένος κρατάει ακόμη ψηλά στην καρδιά και στην ψυχή του την ιστορία του, την κουλτούρα του, τα ήθη και έθιμα και αγωνίζεται με πάθος για να βρει μια μέρα το δίκιο του. Να λυτρωθεί. Να πάει να ζήσει στη γη των προγόνων τους. Ζει και ελπίζει ότι κάποτε θα κάνουν Ανάσταση στη δική τους πατρίδα, στη δική τους γη.

Ελπίζει ότι κάποτε θα ακούσουν οι κωφοί τα δίκαια αιτήματά τους και θα τους δώσουν τη γη τους πίσω. Ελπίζει οι τυφλοί να δουν την αδικία αυτού του λαού και να τους δώσουν αυτά

Στη σκλαβωμένη μητέρα Κύπρο μας

**Χάραξε η πατρική μας γη
λείψανα απλωμένα.**

**Την νιότη θάψαν οι σκληροί
μας έλυσαν στο αίμα**

**Μαράθηκε του κάμπου η ομορφιά
σάπισε το μπαλκόνι
ψηλά πετάνε τα πουλιά
μοιρολογά τ' αηδόνι**

**Μεγάλωσε της αφροδίτης
ο καημός
της Παναγιάς ο πόνος
βαθιά ρίζωσε ο εχθρός
αγκάθωσε της λευτεριάς ο δρόμος**

**Μάνα με δάκρυα λουσομένη
μαύρη φόρεσες φορεσιά
πολλά χρόνια σκλαβωμένη
χρόνια ζητάς τη λευτεριά**

**Ο δρόμος είναι μακρινός
αγκάθια φορτωμένος
βαθιά ρίζωσε ο εχθρός**

θεού καταραμένος

**Χάσαμε το φτωχό το πατρικό
μαύρισαν τα μοναστήρια
στο στόχαστρο το μοναχογιό
δρόμοι σοφοί σκουπίδια**

**Χρόνια μακριά σου τώρα ζω
ράγισε η καρδιά μου
νιώθω βαρύ τον στεναγμό
καντά τα δακρυά μου**

**Φτάνει πιά ως εδώ
κατάντησε αηδία
να πάρουμε πίσω το χωριό
ξανά να βρούμε μεγαλεία**

**Δεν υπάρχει πια αναβολή
σκοουριάσαν τα ονειρά μας.
Εμπρός παιδιά όλοι μαζί
η πατρίδα είναι δικιά μας**

**Ευχαριστώ, Μετά τιμής
Ι.Γ. Βασιλείου**